

Přírodní park Prokopské a Dalejské údolí

V dubnu 2010 vydal Odbor ochrany prostředí MHMP úvodní sadu letáků s informacemi o přírodních parcích v Praze. Součástí této sady je leták Přírodní park Prokopské a Dalejské údolí.

[[Úvodní popis](#) | [Základní charakteristika](#) | [Orientační mapa](#) | [Tipy k návštěvě a rekreaci](#) | [Podrobné informace](#) | [Fotogalerie](#)]

Použité texty byly převzaty z **brožury** *Přírodní park Prokopské a Dalejské údolí* vydané v roce 2010 Odborem ochrany prostředí MHMP s doplněním dílčích informací o pražských lesích a lesoparcích, studánkách, trasách podél potoků a dalších turisticky i přírodovědecky zajímavých místech v dané lokalitě.

■ [brožura ve formátu PDF ke stažení](#) (vel. souboru 543 kbyte)

Orientační mapka:

Naše tipy k návštěvě a k rekreaci:

Podrobné informace:

Leží na jihozápad Prahy a zaujímá celou oblast Dalejského a Prokopského údolí, od eporyj a Nových Butovic až po Zlíchov. Území budují horniny siluru a devonu, pedevším vápence. Vyskytují se i bidlice a sopené horniny (diabasy a jejich tufy), které jsou součástí podmoské silurské novoveské sopky. Údolní záez i postranní rokle mají vtšinou strmé svahy se skalními výchozy. V dolní, východní ásti pírodního parku je výškový rozdíl mezi plošinou a dnem údolí více než sto metr. Svahy jsou lenité, což je podmínno rznou odolností hornin proti erozi. Snížené partie, tvoící asto svahové stupn a sedla, obvykle odpovídají bidlicím, skály a dílí vyvýšeniny odolnější vápencm. Vystupuje zde celá ada pozoruhodných útvar, jako je strmý nárazový svah na soutoku Dalejského a Prokopského potoka, tzv. *Klukovický amfiteátr* s protilehlým vrchem *Špičákem*, hebeny *Bílých skal* lemující ostrožnu *Butovického hradiště*, mohutný masiv *Dívčích hradů* nad Zlíchovem, bizarn formované holé skalky diabasových aglomerát novoveské sopky zvané *Hemrovy skály* i *Bílá rokle* u hluboepského hbitova.

Reliéf je siln ovlivnn mnoha lomy rzného typu i stái. Jsou to strm spadající vrstevní lavice, odkryté výbrovou těžbou v

nejstarších dobách, nap. umlý kaon u Jezírka vzniklý vytžením svisle vztyčených lavic tebotovských vápenc spodního devonu, monumentální hladké stny Vysoké i nedávno opuštěný Prokopský velkolom s vysokou strmou stnou. Jsou zde i krasové jeskyn, nap. soustava *Korálových jeskyní v Klukovickém amfiteátru* nebo *Hlubočepská jeskyně* ve skalním stupni na návrší Bašta s otevřenou drolinou na úpatí. *Velká Prokopská jeskyně* byla zničena těžbou v Prokopském velkolomu. V roklici východně od Klukovického amfiteátru je i menší prameniště usazující pnovec (Stydlá voda). Je zde pestrý pdní pokryv, v němž se siln uplatují rendziny, mén rankery, dále kambizem a hndozem na hlinitých podkladech.

Pvodní lesní vegetace se zachovala jen v *Dalejském háji* proti bývalému Prokopskému velkolomu. Najdeme zde dubohabiny, habrové javoiny i lipo-javorové porosty na sutích, na suchých hranách i teplomilné doubravy s dubem pýlým, pecházející na hranách skal do otevřených ploch s výskytem temdavy bílé a kakostu krvavého. Na ostrožnách skal Dalejského háje se vyskytují fragmenty šípákové doubravy. Na skalkách obrácených k severu jsou porosty pchavy vápnomilné i kdysi vysazeného lomikamene dlouholistého, který pochází z Alp a pežívá zde již od poloviny 19. století.

Ostatní lesní porosty na okrajových pláních a nkterých stráních jsou z velké části vysazené bhem 20. století a pozstávají z vtší části z nevhodných devin, k nimž patří trnovník akát a borovice erná. Teprve nedávno vysazené porosty na okrajových plošinách mají složení pízivnější, ale i tak se znan liší od potenciální lesní vegetace tchto stanovišť. Nejvtší hodnotu mají stepní a skalní spoleenstva s kavyly a dalšími rostlinami: sasanka lesní, koniklec luní eský i devaterníek šedý. Pozoruhodná je stepní vegetace na Hemrových skalách, kde vystupují mezi jednotlivými drny plochy holé horniny a kde se hojn vyskytuje reliktní esnek tuhý.

Prokopské údolí je dodnes významným stanovištěm drobné teplomilné fauny, pedevším plž, z nichž nejpozoruhodnější je odsud popsán neoendemický druh veténka lesklá. Celkov je fauna bezobratlých významná ve všech skupinách, mžeme uvést nap. vzácného motýla okáe skalního. Hnízdí zde pravideln asi 60 druh pták, nap. konipas bílý i horský, ervenka obecná i slavík obecný. Bžní jsou budníci a pnice.

V minulých dobách bylo území osídleno na etných místech. Z prehistorického hlediska má význam *Butovické hradiště*. Jedná se o slovanské hradiště, osídlené i ve starších dobách. Obývány byly nkteré jeskyn. Stedovkého pvodu jsou nepatrné zbytky *hrádku na Děvíně*.

Pírodní park tvoí rámec celému souboru maloplošných chránných území, z nichž nkterá mají zejména po geologické stránce význam daleko pesahující hranice eské republiky. Nicmén vtšinou maloplošná chránná území pedstavují i stanoviště velmi cenných xerothermních biocenóz. Od východu k západu se jedná o *přírodní památku Ctirad*, *přírodní rezervaci Prokopské údolí*, *přírodní památku Opatřilka-Červený lom*, *národní přírodní památku U Nového mlýna*, *národní přírodní památku Dalejský profil* a *národní přírodní památku Požáry*.

Z výtu je zejmý mimoádný pírodovdný význam tohoto pírodního parku, který se postupn stává pírodní oázou v moderním intravilánu, což vede k jeho zvýšené návštnosti. Pírodní park má velký význam i jako objekt nauných a mezinárodních exkurzí, pedevším geologických, ale i biologických a v nové dob i krajináských, protože zejména v jeho východní části v prostoru Hluboep se zde kombinací pírodních útvar, etných lom i komunikaních staveb vytvoil podivuhodný krajinný obraz, který ukazuje možnosti zalenní tžebních prostor i technických staveb do krajiny, která si pes tyto zásahy dosud zachovala bohatství pírodních hodnot a estetický vzhled.